

СПОСОБИ ЗАХИСТУ ПРАВ ПАЦІЄНТІВ ВІДПОВІДНО ДО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Аніщенко М.А.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра управління і економіки фармації, медичного та фармацевтичного правознавства

Відповідно до ст. 3 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я», пацієнтом є фізична особа, яка звернулася за медичною допомогою та/або якій надається така допомога.

Відповідно до ст. 8 Закону, у разі порушення законних прав і інтересів громадян у сфері охорони здоров'я відповідні державні, громадські або інші органи, підприємства, установи та організації, їх посадові особи і громадяни зобов'язані вжити заходів щодо поновлення порушених прав, захисту законних інтересів та відшкодування заподіяної шкоди.

Судовий захист права на охорону здоров'я здійснюється у порядку, встановленому законодавством.

Обсяг прав, що включає право на охорону здоров'я, передбачено ст. 6 Закону, і передбачає, зокрема, права на кваліфіковану медичну допомогу, включаючи вільний вибір лікаря, вибір методів лікування відповідно до його рекомендацій; достовірну та своєчасну інформацію про стан свого здоров'я і здоров'я населення, включаючи існуючі і можливі фактори ризику та їх ступінь.

Способи захисту цивільних прав містяться у ч. 2 ст. 16 Цивільного кодексу України. Також визначено, що суд може захистити цивільне право або інтерес іншим способом, що встановлений договором або законом.

На даний час досі не прийнято закону «Про захист прав пацієнтів», тому конкретно не визначено способи захисту тих чи інших прав пацієнта у випадку їх порушення.

Однак, рівень суспільного розвитку та сучасні тенденції в медицині обумовлюють потребу деталізації способів прав захисту пацієнтів та значному спрощенні механізмів такого захисту шляхом консолідації цих питань в одному спеціалізованому нормативно-правовому акті.

ПРОИЗВОДСТВО ИММУНОБИОЛОГИЧЕСКИХ ПРЕПАРАТОВ В КАЗАХСТАНЕ

Ахметкалиева А.

Научный руководитель: доц. Сатаева Л.Г.

Казахский национальный медицинский университет им.С.Д.Асфендиярова

Кафедра менеджмента и маркетинга в здравоохранении и фармации

Введение: В РК производство иммунологических препаратов, вакцин, сывороток освоено на предприятиях ТОО «Акфарм» (г.Степногорск), РГП «Алматинский биокомбинат» (г.Алматы), «НЦ по биотехнологии» (г.Степногорск).

Цель – проанализировать производство иммунобиологических ЛП в РК.

Методы – контент-анализ

Результаты: В настоящее время наиболее перспективным является рынок дженериков (общемировая тенденция) вследствие определенного кризиса на рынке патентованных медикаментов из-за возрастания затрат на создание и вывод новых лекарств, и, следовательно, снижению окупаемости и привлекательности инвестиций в этом сегменте совокупного фармацевтического рынка. Опираясь на опыт других стран можно разработать систему нормативных актов по генерической замене лекарств на нашем рынке. Генерическая замена сразу же даст целый ряд преимуществ. Во-первых, снизятся затраты на приобретение дорогостоящих импортных лекарственных препаратов. Во-вторых, у отечественных фармацевтических предприятий появится стимул осваивать производство новых лекарств, аналогичных по своему воздействию на организм импортным. Эти две составляющие обеспечат в итоге улучшение качества ЛО и упорядочат импорт ЛП. Сейчас на фармацевтическом рынке РК сложилась такая ситуация, что потребитель платит за торговую марку и при этом стоимость лекарства автоматически становится в несколько раз выше.

Вывод: Анализ показал, что на сегодня факторами, оказывающими отрицательное влияние на инвестиции в фармацевтическую промышленность, являются: малая емкость фармацевтического рынка РК и отсутствие традиций развития фармацевтической отрасли.